

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu - Paza europeană de frontieră și de coastă și gestionarea eficace a frontierelor externe ale Europei și la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Paza europeană de frontieră și de coastă și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004, a Regulamentului (CE) nr. 863/2007 și a Deciziei 2005/267/CE a Consiliului COM(2015)673 și COM(2015)671

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160 - 185 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre:

Articol unic. – Luând în considerare opinia nr. 4c-19/237 adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 8 martie 2016, Camera Deputaților

1. **Appreciază** că gravitatea evenimentelor legate de fluxul masiv de migranți și probabilitatea repetării acelei situații cu perpetuarea efectelor distructive deja cunoscute justifică, în principiu, măsurile consistente și mecanismele supranaționale propuse de către Comisia Europeană.
2. **Subliniază** că acțiunea Comisiei Europene este determinată și conformă cu deciziile reuniunilor Consiliului European și cu rezoluțiile Parlamentului European.
3. **Reamintește** că necesitatea de a trece la o gestionare partajată a frontierelor externe și instituirea unui corp de pază europeană a frontierelor și a coastelor fac parte din măsurile prevăzute în Agenda europeană privind migrația pentru a consolida gestionarea și securitatea frontierelor externe ale UE, act examinat de către Comisia pentru afaceri europene.

4. **Reține** că acțiunea Comisiei Europene este determinată de gravele probleme ale spațiului Schengen, provocate de incapacitatea statelor membre de a gestiona fluxul masiv al migrației. **Reamintește** că până nu de mult, spațiul Schengen era considerat o construcție intrinsecă Uniunii Europene însăși și unul dintre cele mai importante exemple de succes ale cooperării consolidate.

Admite că existența spațiului Schengen fără frontiere interne este posibilă doar în cazul în care granițele externe sunt securizate și protejate în mod eficient și eficace. **Reamintește** că a susținut în toate ocaziile necesitatea adaptării permanente a Acordului Schengen la realitate, prin organizare, mijloace tehnice superioare, dar și prin suspendarea temporară a acordului în caz de criză.

Reamintește că România a depus eforturi susținute pentru a-și pregăti aderarea la acest spațiu, astfel că începând din anul 2010 acționează ca un membru *de facto*, deși aderarea sa a fost amânată din motive de politică internă a unor state membre, motive străine de tratatele UE și de Acordul Schengen.

Față de reintroducerea temporară de către mai multe state din spațiul Schengen a controalelor la frontierele lor interne, **reamintește** poziția sa că aceasta nu reprezintă o soluție optimă și **împărtășește** punctul de vedere al Comisiei Europene că situația nu trebuie să se mențină pe termen lung.

5. **Consideră** că inițiativa înființării unei instituții supranaționale pentru Paza europeană de frontieră și de coastă este binevenită, în condițiile în care, în pofida unui buget generos în ultimii ani, eficacitatea Agenției Frontex a fost insuficientă.
6. **Consideră** că, într-adevăr, nu mai putea fi amânată resetarea sistemului de gestiune a trecerii frontierei externe a Uniunii, în așa fel încât să permită identificarea și procesarea corectă și civilizată a imigranților, conform unor reguli unitare, în mod planificat, organizat și coerent.

Salută lansarea procesului de creare a Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă și **își exprimă speranța** că statele vor acționa în baza statutului de membru al Uniunii Europene, sprijinind înființarea și funcționarea Agenției prin acceptarea partajării și exercitării în comun a unor elemente ale suveranității; **consideră** că o abordare naționalistă în acest moment critic ar fi cel mai rău scenariu și un risc major pentru proiectul european în ansamblu.

Susține acțiunea comună pe baza unui set de standarde la nivelul Uniunii și unui sistem unificat de responsabilitate partajată pentru gestionarea frontierelor externe și **apreciază** că inițiativa Comisiei Europene conține măsuri care pot aduce o eficiență sporită și creșterea capacității de reacție în situații de criză.

7. **Observă** că funcția principală a Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă este de a consolida cooperarea între statele membre și de a sprijini autoritățile naționale competente.

8. **Semnaleză** că, dacă propunerile avansate de Turcia cu ocazia summitului informal UE-Turcia din 7 martie 2016 vor fi confirmate la Consiliul European din 17-18 martie 2016, modul în care Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă acționează pentru a-și realiza obiectivele, operațiunile Agenției și aria sa de responsabilitate se modifică substanțial.

Astfel, acceptarea returnării rapide în Turcia a tuturor imigranților care nu sunt eligibili pentru protecție internațională și crearea unui canal de migrație legală dinspre Turcia spre statele membre UE, pentru imigranții eligibili pentru protecție internațională ar trebui să fie însoțită de posibilitatea ca Agenția să desfășoare operațiuni și în Turcia, cu acordul și în cooperare cu partea turcă.

Semnaleză că întreaga paradigmă pe care a fost concepută Agenția ar trebui regândită, întrucât majoritatea imigranților nu se califică sau nu se vor mai califica pentru protecție internațională după încetarea conflictului din Siria și restrângerea continuă a teritoriilor administrate de Daesh.

9. **Constată** că, în comunicarea sa, Comisia Europeană indică doar „slăbiciuni și lacune în mecanismele existente de gestionare a frontierelor”, când, în realitate, ar fi trebuit expuse slăbiciunile și ezitățile pe termen lung și în mai multe domenii ale instituțiilor Uniunii Europene și unor state membre în aplicarea propriei legislații, ceea ce a determinat, printre altele, accentuarea crizei migrației și incapacitatea de a se gestiona situația de la unele frontiere externe.

10. **Consideră** că neîncrederea cetățenilor în Uniune se explică și prin campaniile politice și mass-media neloiale din unele state membre, împotriva Uniunii Europene, deși o mai mare fermitate și operativitate în aplicarea propriilor programe, norme și decizii rămân soluțiile pentru recâștigarea încrederii.

Învederează că acordarea competenței Agenției de a derula din proprie inițiativă activități de comunicare conferă posibilitatea contracarării discursului populist antieuropean care plasează cu rea-credință toate eșecurile în sarcina Uniunii Europene.

11. **Consideră** că mecanismul permanent de prevenire a crizelor, prin monitorizarea continuă a capacităților statelor membre și printr-o analiză periodică a riscurilor, poate evita sincope ale sistemului integrat de gestionare a frontierelor, datorate unor evenimente excepționale.

12. **Salută** abordarea Comisiei Europene care propune integrarea nivelului național și a nivelului Uniunii în cadrul Pazei Europene de Frontieră și de Coastă; faptul că autoritățile naționale rămân în continuare actori principali în activitățile cotidiene, iar componenta de la nivelul UE este destinată aplicării uniforme în statele membre, reduce îngrijorările privind păstrarea suveranității statelor la propriile frontiere.

Faptul că operațiunile comune și de intervenții rapide la frontiere și trimiterea pe teren a unor echipe europene de pază de frontieră și de coastă în sprijinul acestor acțiuni se declanșează la solicitarea statelor, corespunde aceleiași logici.

Integrarea ofițerilor de legătură detașați de către Agenție în activitatea și în sistemele de informații ale autorităților naționale este un alt exemplu în acest sens, la fel ca prevederea ca armele de serviciu, muniția și echipamentele să poată fi utilizate în legitimă apărare, numai în conformitate cu legislația națională a statului membru gazdă.

13. **Agreează** competența Agenției de a recomanda statelor membre să lanseze operațiuni comune sau misiuni de intervenție rapidă la frontieră.
14. **Admite** oportunitatea noilor instrumente ale Agenției, respectiv Centrul de monitorizare și de analiză a riscurilor și analiza fiabilă și actualizată a riscurilor, modelul comun obligatoriu de analiză integrată a riscului (CIRAM), rezerva de experți disponibilă rapid, rezerva de echipamente tehnice, precum și mecanismul obligatoriu de evaluare a vulnerabilității, complementar mecanismului de evaluare Schengen.
15. **Menține** suportul său pentru posibilitatea Agenției de a iniția operațiuni de returnare și de a se implica substanțial și direct în intervențiile de returnare, așa cum au fost formulate în Hotărârea Camerei Deputaților nr. 85 din 21 octombrie 2015 privind aprobarea opiniei privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu - Planul de acțiune al UE privind returnarea - COM(2015)453, prin adaptare la posibilele evoluții menționate la punctul 8.
16. **Apreciază** că măsurile privind returnarea răspund nevoii de uniformizare a practicilor statelor membre și pot asigura suportul tehnic și operațional necesar.

Salută crearea Biroului de returnare și în mod special consolidarea cooperării consulare cu statele în care ajung persoanele returnate. **Consideră** că dacă planul descris la punctul 8 se va realiza, cooperarea UE-Turcia în materie de returnare din UE către Turcia ar trebui să fie reglementată astfel încât să permită adoptarea operativă a unor măsuri eficiente și lansarea unor operațiuni comune, cât mai rapid.

Reține că, în privința operațiilor de returnare, de regulă, intervenția biroului este condiționată de cererea adresată de statul membru respectiv, rolul statelor membre rămânând, astfel, preponderent.

Consideră că echipele europene pentru intervenții rapide de returnare, trimise pe teren la cererea unui stat membru, reprezintă un instrument care își va dovedi eficiența, dar **semnalează** că statul membru în care se desfășoară operațiunile va trebui să asigure premisele pentru succesul acțiunilor.

17. **Apreciază** că, față de „performanța” medie a statelor de a pune în aplicare 40 % din deciziile de returnare emise, o confirmare a utilității Agenției va fi și creșterea sensibilă a acestui procent.

18. **Agreează** înlocuirea prevederilor neobligatorii cu măsuri obligatorii din punct de vedere juridic pentru a se asigura aplicarea unitară a normelor Schengen, ceea ce ar garanta și coerența activității Pazei europene de frontieră și de coastă.
19. **Susține** modificarea Codului frontierelor Schengen în sensul obligativității verificărilor sistematice ale cetățenilor UE în bazele de date, la toate frontierele externe.
20. **Consideră** că este adecvat ca mecanismul pentru garantarea protecției drepturilor fundamentale prin soluționare a plângerilor să fie un mecanism administrativ, întrucât Agenția nu poate investiga ea însăși acuzațiile de încălcare a drepturilor fundamentale de către membrii echipelor europene de pază de frontieră și de coastă.

Apreciază că, prin accesul său la toate informațiile referitoare la respectarea drepturilor fundamentale, precum și prin posibilitatea de a avea în componență reprezentanți ai unor organizații relevante de prestigiu, forumul consultativ poate asigura un nivel corespunzător al respectării drepturilor fundamentale.

De asemenea instituția ofițerului pentru drepturile fundamentale, independent în exercitarea sarcinilor sale, oferă o altă garanție, chiar dacă este subordonat direct Consiliului de administrație.

21. **Constată** că s-au manifestat rezerve ale unor state membre față de posibilitatea de intervenție imediată în situații de criză a Agenției, prin trimiterea la frontiera externă a unor echipe europene de pază de frontieră și de coastă sau a unor echipele europene pentru intervenții rapide de returnare, în cazul reacției insuficiente a statului în cauză, chiar și în cazul în care nu există o cerere de asistență din partea aceluși stat sau în cazul în care un stat membru consideră că nu este nevoie de intervenții suplimentare.
22. **Susține și subliniază** că urgența nu poate justifica adoptarea actelor de punere în aplicare ale Comisiei Europene fără consultarea statelor membre.
23. Înțelegând natura urgenței și dimensiunea riscurilor, **consideră** totuși că textul final al propunerii de regulament ar trebui să ofere garanții acoperitoare în sensul respectării prevederilor art. 4 alin. (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), adică respectarea de către Uniune a funcțiilor esențiale ale statului și în special, pe cele care au ca obiect asigurarea integrității sale teritoriale și securității naționale.

Apreciază că recurgerea la principiul cooperării loiale, prevăzut la art. 4 alin. (3) TUE ar trebui să prevaleze în toate situațiile în care se adoptă decizii la care statele membre nu participă.

Semnaleză că prevederile referitoare la abținerea statului membru de la orice acțiune susceptibilă să compromită funcționarea Agenției sau realizarea obiectivelor sale nu se pot aplica în cazul acțiunilor ce țin de asigurarea securității naționale și, în consecință, nu pot fi considerate acțiuni neloiale.

Apreciază că sunt problematice competențele extinse și caracterul obligatoriu pentru statul membru în cauză a deciziilor directorului executiv al Agenției, fiind necesare proceduri care să elimine riscul de încălcare a suveranității statelor membre.

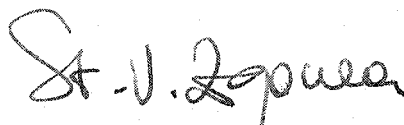
Consideră că evaluarea vulnerabilităților nu ar trebui să se bazeze exclusiv pe opiniile ofițerului de legătură al Agenției, iar limitele accesului ofițerului de legătură la informațiile statului membru în care acționează ar trebui stabilite astfel încât să nu fie prejudiciată exercitarea de către state a competențelor exclusive asupra securității naționale. De asemenea, statul membru ar trebui să își exprime acordul în privința persoanei desemnate de Agenție ca ofițer de legătură.

Consideră că prevederile referitoare la obligația de a pune la dispoziția Agenției echipamentele achiziționate prin fonduri europene ar trebui să țină cont de angajamentele asumate anterior de către statele membre, în contextul Frontex.

24. **Consideră** că statele membre trebuie să aibă un rol activ în procesul decizional din cadrul Agenției, mai ales în cazurile care privesc intervențiile din rațiuni de deficiențe de implementare la nivel național, iar analiza vulnerabilităților trebuie să se bazeze pe criterii măsurabile și unitare și să reflecte obiectiv situația de fapt din statul membru în cauză, cu implicarea statului respectiv în întreg procesul de evaluare.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 16 martie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Valeriu Ștefan ZGONEA

București, 16 martie 2016

Nr. 21.